

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ЗЛАТОРОЖКО
СААМСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Направил един старец от глина човек — с голям корем и голяма уста. Измайсторил го и го изправил навън до прозореца да съхне. Сетне отишъл при бабата и се похвалил:

— Погледни, старо, какъв човек съм направил.

Старицата дигнала очи, погледнала през прозореца към глинения човек и видяла, че той е оживял и отваря устата си. Много се изплашила и прехапала устни:

— Оле, старче, какво си сторил? Ами че този човек, дето си го направил, е жив. Той сега ще влезе при нас и ще ни налапа! Додето изрече тези думи, зад прозореца се чули тежки стъпки: туп-туп-туп!

Глинчо пристигал.

Бутнал вратата и влязъл вкъщи.

Погледнал насам-натам. В къта седял старецът и плетял мрежа, а бабичката му помагала.

Глинчо протегнал ръце, хванал стареца и старицата и ги погълнал заедно с ръцете, краката и мрежата, която плетели. Озърнал се да види дали има нещо друго за ядене и като не съзрял нищо, обърнал се назад и излязъл на улицата. А там се задали две момичета. Едното носело вода в стомна, другото — с кобилица. Отворил устата си Глинчо и двете налапал — едното заедно със стомната, а другото с кобилицата. Продължил пътя си по-нататък.

Насреща му се задали три бабички. Те носели кошници, пълни с ягоди. Глинчо протегнал ръце, натикал в устат си бабичките, заедно с ягодите.

И пак закрачил: туп-туп-туп!

Стигнал до трима рибари, които поправяли една лодка. И тримата ги налапал заедно с лодката.

На пътя му се мярнали още трима души — дървари, които сечели дърва. И на тримата видял работата — глътнал ги на бърза ръка заедно със секирите.

Вървял, вървял. Видял една планина, а на планината — млад елен с разклонени рога. Пасе тревица. Глинчо застанал срещу елена и викнал:

— И тебе ще изям, еленко! Слизай долу! А еленът отгоре му отговорил:

— Глинчо, Глинчо! Ти стой там, както си спрял, разтворил си пошироко устата, а пък аз ще скоча от планината и право ще се намъкна в

устата ти!

Зарадвал се Глинчо и захванал да се смее: „Хи-хи-хи!“

Изправил се под планината, зяпнал по-широко и се загледал как еленът щял да скочи в гърлото му. Но еленът се засилил и като подскочил, здравата ударил Глинча по корем: „Трах!“

Глинчо се разклатил, паднал на гърба си и се пръснал на хиляди парчета.

И всичките живи хора, които излапал, мигом скочили на крака и се разбягали към къщи: старецът със старицата повлекли мрежата, момичетата със стомната и кобилицата хукнали, бабичките с ягодите, дърварите със секирите, рибарите плувнали с лодката, а най-подире им се втурнал еленът.

Тогава девойките донесли много злато, селяните позлатили еленовите рога и всички започнали да наричат юначния елен Златорожко.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.